

Intencje mszalne w tygodniu 11.12 - 17.12.2017 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	17.00	zm. + Anna Pachana
Wtorek	17.00	zm. + Teresa, Michalina, Andrzej, Edward Szwest
Środa	17.00	zm. + Anna Pachana
Czwartek	17.00	zm.+ Teresa, Michalina, Andrzej, Edward Szwest
Piątek	17.00	Zm.+ Anna Pachana - od sąsiadów
Sobota	17.00	zm. + Jan Kozioł, Leonia i Julia
Niedziela	8.00	zm.+ Wanda Matelowska - 6 rocznica śmierci
Niedziela	10.30	zm.+ Teresa, Michalina, Andrzej, Edward Szwest
Niedziela	15.30	za parafian

Ogłoszenia duszpasterskie - 10.12.2017 r.

1. Dziś 2 niedziela Adwentu. Pielęgnujmy ten szczególny czas oczekiwania i czas tęsknoty, czas Adwentu w Kościele, wędrujemy w codzienne życie z wiary i dla wiary przez wierną modlitwę i miłość pod opieką Niepokalanej Maryi.
2. W zakrystii są do nabycia Świece Caritas na stół wigilijny. Niech na naszych stołach na świętach nie zabraknie świec Caritas. Wspierajmy dobre inicjatywy w naszej Ojczyźnie i w Kościele sercem ochotnym i pokornym.
3. W tygodniu Msze Święte - Roraty - o godzinie 17.00. Zapraszam chętnych parafian na te nabożeństwa i do wspólnej modlitwy przy pustym żłobku.
4. Spowiedź Adwentowa w naszej parafii jest zaplanowana na 20 grudnia tj. na środę - od godziny - 15.30 do 17.00. W Dukli w naszym dekanacie sakrament spowiedzi będzie udzielany 21 grudnia w czwartek w Farze i 23 grudnia - w sobotę u OO. Bernardynów od godziny 9.00 do 12.00 i od 15.00 do 18.00.
5. Dziś w całej Polsce pod kościołem zbiórka do puszek na kościoły na wschodzie.
6. We wtorek na plebani spotkanie formacyjno - modlitewne Akacji Katolickiej. Zapraszam innych chętnych parafian do formacji w Akcji Katolickiej.
7. Do sprzątania kościoła na sobotę proszę rodziny; Szyszlak, Król, Marosz; bardzo dziękuję rodzinom; Mazur, Szydło za kwiaty i za ostatnie sprzątnię kościoła.
8. Tygodnik „Niedziela” jak zawsze do odebrania dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest pod chorem kolejny numer Gazetki Parafialnej „Królowa Aniołów”.
9. Trwa peregrynacja Obrazu Bożego Miłosierdzia. Pamiętajmy o refleksjach i darach duchowych, owocach tej modlitewnej drogi wiary w naszej parafii.
10. Pamiętajmy w modlitwie o lektorach, którzy przebywają w Seminarium Przemyskim na tzw. Szkole Modlitwy.
11. Odeszła w tym tygodniu do Domu Ojca w niebie śp. Krystyna Ziemba. Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie...

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno św. Michała Archanioła

nr 50 / 10. 12. 2017 r. (Rok III).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Z darem ewangelicznego słowa.

2 Niedziela Adwentu

Refren Psalmu;

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie
Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg:
oto ogłasza pokój ludowi i świętym
swoim. Zaprawdę bliskie jest Jego
zbawienie dla tych, którzy się Go boją,
i chwała zamieszka w naszej ziemi.

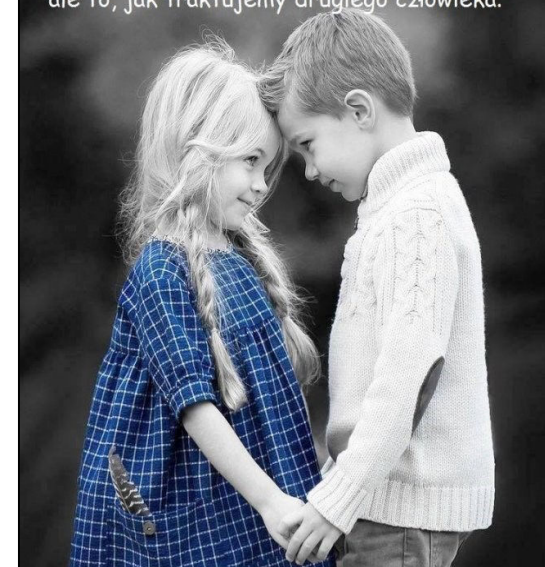
Ps 84/85

Niby proste. Ale... tak łatwo czasem zapomnieć o Jezusowej Ewangelii, o Bożym Słowie. I wtedy Jej Miłość wolimy zastąpić własnymi zasadami. Wola Boga Ojca jest, byśmy nie ranili

naszymi słowami, byśmy patrzyli na świat czystymi oczyma wiary i byśmy nie kombinowali, jak bliźniego oszukać. Wola Boga Ojca jest byśmy nie stawiali oporu złemu; byśmy przebaczaali, by nasza pobożność nie była na pokaz, byśmy nie dbali tylko o dobra ziemskie, a troszczyli się i o skarby niebieskie; byśmy w sądzie byli powściągliwi, w modlitwie – wytrwali. Byśmy zawsze ludziom dawali to, co sami byśmy chcieli od nich otrzymywać. A my? gdy się staramy, a nie wychodzi, to pół biedy, gorzej gdy nie chcemy, gdy wolimy po swojemu. Adwentowe ścieżki warto na nowo wyprostować i ukształtować Ewangelią Jezusa i światłem łaski. Kościół chce nam w tym dopomóc. Nie ulegajmy manipulacji i reklamie mediów, szczęście za tęsknimy jest owocem wielorakich spotkań natury z Bogiem, z Jego Miłością.

x. Ireneusz Wójcik - proboszcz.

O tym, kim jesteśmy, nie świadczy wykształcenie, majątek, wygląd czy talent, ale to, jak traktujemy drugiego człowieka.

Na drogach modlitwy, wiary i życia duchowego. Więcej być niż mieć. Czym jest Miłość. Cześć 3.

**Miłość jest równocześnie zdolnością
decydowania i zaangażowania serca
w zrozumienie wartości i daru drugiego**

człowieka, drugiej osoby. Miłość to ciche i wierne zaangażowanie w jego rytm życia, a nawet i zmienność, a ponadto Miłość jest owocem właściwego mierzenia własnych sił przed przeróżnymi decyzjami. I wówczas taka **Miłość jest również poświęceniem. Poświęcenie** jest to twarde słowo, ponieważ przywodzi na myśl robienie z siebie ofiary, ale to jest wypaczony sposób rozumienia poświęcenia się. Poświęcenie, kiedy jest przeżywane we dwoje, jest również umiejętnością bycia sobą, ale nie tylko dla siebie samych: jest byciem sobą dla drugiego. **To właśnie w tym „dla” zawiera się cała wartość poświęcenia.** Pan Bóg, kiedy postanowił nas zbawić, zrezygnował z nieba „dla nas ludzi i dla naszego zbawienia”.

W niektórych chwilach i nasze życie staje się życiem dla drugiego, w połączeniu z rezygnacją z jakiejś części siebie. Na przykład; „w niedzielę mąż myśliwy potrafi zrezygnować z polowania, aby być z żoną i dziećmi”. Oto sens miłości, która staje się poświęceniem. **Miłość jest również tajemnicą.** Alessandro Pronzato w książce Girandola (Wiatrak), będącej zbiorem sławnych powiedzeń, stwierdza: „Usuńcie tajemnicę, a nie zrozumiecie już nic więcej”. Zaakceptować tajemniczość Miłości to jakby wejść w harmonię z Bogiem, który jest tajemnicą, bo Bóg jest Miłością.

Zaakceptowanie wymiaru tajemnicy we własnym życiu jest oznaką inteligencji, a nie lenistwa umysłowego. **Tajemnica Miłości, to nie znaczy nie rozumieć, ale to odkryć rozumienie, że nie można zrozumieć od razu wszystkiego.**

Miłość jest również religijnością. Kto naprawdę kocha, wcześniej czy później dochodzi do granicy, przy której zadaje sobie pytanie, kto jest projektantem tej Miłości, aby móc Jemu szczerze za nią podziękować. I tak właśnie każdy z nas musi układać mozaikę w której centrum jest Bóg. I gdy mozaika o Miłości jest prawie w całości ułożona, wówczas można realizować dar i tajemnice Miłości w zwykłej rzeczywistości codziennosci. Można by dodać jeszcze wiele podkreśleń, rzucić wiązkę światła na te słowa, aby lepiej uwydatnić kompozycję tej mozaiki. I niech to będzie zadanie dla wszystkich, które będziemy wypełniać we własnym przeżywaniu Miłości. Nie zapominajmy, że miłość jest i Bożą fantazją. Również św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian, w rozdziale 13 wygłasza cudowny Hymn o Miłości. Nie zaszkodzi go przypomnieć i do niego nieustannie powracać: „Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego, nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje” (1 Kor 13, 4-8). (cdn.)

Z wiarą szukam. Czy poznajecie ?!

Kontemplacja - czyli patrzeć z Miłością. Adwentowa tęsknota.

Adwent to taki szczególny czas, kiedy Bóg zaczyna *nowe* w Człowieku. Adwent jest bowiem cudownym oczekiwaniem w najpiękniejszym rozumieniu. Adwent jest też cudem najpiękniejszym i zatrzymaniem się w oczekiwaniu na Nadchodzącego Boga. Kościół powierza nam ten czas, by nie zaginęło to święte wydarzenie. W świecie Adwent ... GINIE – czemu? Bo ludzie nie chcą znać daru tęsknoty, osoby Jezusa, dlatego nie czekają tylko kupują... Mamy być tymi, którzy potrafią tęsknić! Tęsknota pozwala nam być innymi. Adwent, który Kościół nam przypomina, jest to tęsknota za czasem, który nie ma czasu, za miejscem, które nie jest ograniczone. Każdy ma w sobie tęsknotę za Mesjaszem, trzeba nam sobie to dziś uświadomić. Adwent to tęsknota, by łaska Boża rozlała się w naszym sercu, tak byśmy mogły powiedzieć za św. Pawłem: „żyję już nie ja... lecz Chrystus”. Adwent jest to czas mistyczny! Żeby wejść w dar Adwentu trzeba mieć klucz. Ten klucz to TĘSKNOTA. Tęsknota wyostrza smak, temu służy Adwent, by na nowo nam życie smakowało... Kościół proponuje nam drogę – pięknie zatęsknić. Zatęsknijmy na nowo! Niech ta tęsknota rozpala na nowo nasze serca, niech nam nie pozwala być leniwymi czy ospałymi; „Chodźmy po korytarzu domu, po nawie Kościoła z tęsknotą, a może z za rogu wyjdzie do nas Chrystus”. Uczynmy zatem nasz Adwent prawdziwą tęsknotą, prawdziwym wołaniem, by przyszedł Pan a On przyjdzie... i będzie Święto!